

Na podlagi prvega odstavka 77. člena Zakona o veterinarstvu (Uradni list RS, št. 33/01, 110/02 – ZGO-1, 45/04 – ZdZPKG, 62/04 odl. US in 93/05 – ZVMS) v zvezi s prvim odstavkom 6. člena Zakona o postopku priznavanja kvalifikacij državljanom držav članic Evropske unije za opravljanje reguliranih poklicev oziroma reguliranih poklicnih dejavnosti v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 21/02 in 92/07) izdaja minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

P R A V I L N I K

o priznavanju poklicnih kvalifikacij veterinarjev

1. člen

(vsebina)

Ta pravilnik v skladu z Direktivo Evropskega Parlamenta in Sveta 2005/36/ES z dne 7. septembra 2005 o priznavanju poklicnih kvalifikacij (UL L št. 255 z dne 30. 9. 2005, str. 22), zadnjič spremenjeno z Uredbo Komisije (ES) št. 1430/2007 z dne 5. decembra 2007 o spremembi priloge II in III k Direktivi Evropskega parlamenta in Sveta 2005/36/ES o priznavanju poklicnih kvalifikacij (UL L, št. 320 z dne 6. 12. 2007, str. 3), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2005/36/ES) določa vsebinske pogoje za priznavanje poklicnih kvalifikacij veterinarjev, ki so pridobili naziv veterinar v državi članici Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: EU), Evropskega gospodarskega prostora (v nadaljnjem besedilu: EGP) ali Švicarske konfederacije.

2. člen

(namen)

Veterinarjem, ki so državljani držav članic EU, EGP ali Švicarske konfederacije (v nadaljnjem besedilu: države članice), in so v teh državah pridobili poklicne kvalifikacije ter državljani tretjih držav, ki so pridobili poklicne kvalifikacije v državi članici (v nadaljnjem besedilu: veterinarji, ki se jim priznava kvalifikacija), in želijo kot samozaposlene ali zaposlene osebe opravljati poklic veterinarja v Republiki Sloveniji ali opravljati občasne veterinarske storitve v Republiki Sloveniji, se priznava poklicna kvalifikacija veterinarja pod enakimi pogoji kot državljanom Republike Slovenije.

3. člen

(pristojni organ)

Pristojni organ za vodenje postopka priznavanja kvalifikacij veterinarjev iz prejšnjega člena je ministrstvo, pristojno za veterinarstvo.

4. člen

(vsebina izobraževanja)

(1) Izobraževanje veterinarjev, ki se jim priznava kvalifikacija, obsega skupno najmanj pet let rednega teoretičnega in praktičnega študija, ki zajema program iz Priloge 1, ki je sestavni del tega pravilnika in se izvaja na univerzi ali visokošolski ustanovi, ki izvaja izobraževanje na uradno priznani enakovredni ravni ali pod nadzorom univerze.

(2) Za sprejem v izobraževanje iz prejšnjega člena se zahteva spričevalo, ki omogoča vpis na univerze ali visokošolske ustanove, ki jim Republika Slovenija priznava enakovredno raven za namene zadevnega študija.

(3) Izobraževanje veterinarjev, ki se jim priznava kvalifikacija, mora zagotoviti pridobitev naslednjih znanj in veščin:

(a) ustrezno poznavanje ved, na katerih temeljijo dejavnosti veterinarja;

(b) ustrezno poznavanje zgradbe in delovanja organizma zdravih živali, njihove reje, razmnoževanja in splošne higijene kakor tudi krmljenja, vključno s tehnologijo za proizvodnjo in konzerviranje raznih vrst krme, ustrezne njihovim potrebam;

(c) ustrezno poznavanje obnašanja živali in njihove zaščite;

(d) ustrezno poznavanje vzrokov, vrst, poteka, učinkov, diagnostiko in zdravljenja bolezni živali, bodisi posamezno bodisi v skupinah, vključno s posebnim poznavanjem bolezni, prenosljivih na ljudi;

(e) ustrezno poznavanje preventivne veterinarske medicine;

(f) ustrezno poznavanje higijene in tehnologije za proizvodnjo, izdelavo in dajanje v promet živalskih proizvodov ali izdelkov živalskega izvora, namenjenih prehrani ljudi;

(g) ustrezno poznavanje zakonov in drugih predpisov v zvezi z zgoraj navedenimi področji;

(h) ustrezne klinične in druge praktične izkušnje pod ustreznim nadzorom.

5. člen

(priznavanje dokazil)

Veterinarju se poklicna kvalifikacija v Republiki Sloveniji prizna, če predloži dokazila o formalnih kvalifikacijah iz Priloge 2, ki je sestavni del tega pravilnika, ki jih izdajajo pristojni organi v državah članicah.

6. člen

(usposabljanje pred referenčnimi datumi)

Kadar dokazila o formalnih kvalifikacijah ne izpolnjujejo vseh zahtev glede usposobljenosti, se kot zadosten dokaz prizna dokazila o formalnih kvalifikacijah, ki jih izdajo države članice, če taka dokazila potrjujejo uspešno dokončano usposabljanje, ki se je začelo pred referenčnimi datumi in so jim priložena potrdila države članice, da je veterinar dejansko in zakonito opravljal take dejavnosti vsaj tri zaporedna leta v petih letih pred izdajo potrdila.

7. člen

(dokazila, pridobljena v nekdanji Nemški demokratični republiki)

Republika Slovenija prizna dokazila o formalnih kvalifikacijah, pridobljena na ozemlju nekdanje Nemške demokratične republike (NDR), ki ne izpolnjujejo minimalnih zahtev glede usposobljenosti iz 4. člena tega pravilnika, če taka dokazila potrjujejo uspešno opravljeno usposabljanje, ki se je začelo pred 3. oktobrom 1990.

8. člen

(dokazila, pridobljena na Češkoslovaškem)

Republika Slovenija prizna dokazila o formalnih kvalifikacijah, ki omogočajo dostop do poklicnih dejavnosti veterinarja ter opravljanje teh dejavnosti, ki jih imajo državljani držav članic in jih je izdala nekdanja Češkoslovaška ali katerih usposabljanje se je začelo pred 1. januarjem 1993 za Češko in Slovaško, kadar organi katere koli od obeh navedenih držav članic potrdijo, da imajo taka dokazila o formalnih kvalifikacijah na njihovem ozemlju enako pravno veljavnost kot dokazila o formalnih kvalifikacijah, ki jih sami izdajajo. Takemu potrdilu mora biti priloženo še potrdilo, ki ga izdajo ti organi, da je ta oseba dejansko in zakonito opravljala veterinarske dejavnosti na njihovem ozemlju vsaj tri zaporedna leta v petih letih pred datumom izdaje potrdila.

9. člen**(dokazila, pridobljena v nekdanji Sovjetski zvezi)**

(1) Republika Slovenija prizna dokazila o formalnih kvalifikacijah, ki omogočajo dostop do poklicnih dejavnosti veterinarja ter opravljanje teh dejavnosti in jih je izdala nekdanja Sovjetska zveza ali katerih usposabljanje se je začelo:

- (a) pred 20. avgustom 1991 za Estonijo;
- (b) pred 21. avgustom 1991 za Latvijo;
- (c) pred 11. marcem 1990 za Litvo,

kadar organi katere koli od navedenih držav članic potrdijo, da imajo taka dokazila na njihovem ozemlju enako pravno veljavnost kot dokazila, ki jih sami izdajajo.

(2) Potrdilu iz prejšnjega odstavka mora biti priloženo še potrdilo, ki ga izda isti organ, da so take osebe dejansko in zakonito opravljale zadevne dejavnosti na njihovem ozemlju vsaj tri zaporedna leta v petih letih pred datumom izdaje potrdila.

(3) Pri dokazilih o formalnih kvalifikacijah za veterinarja, ki jih je izdala nekdanja Sovjetska zveza ali za katere se je usposabljanje v Estoniji začelo pred 20. avgustom 1991, je treba priložiti tudi potrdilo, ki ga izdajo estonski organi, da so take osebe dejansko in zakonito opravljale take dejavnosti na njihovem ozemlju vsaj pet zaporednih let v sedmih letih pred datumom izdaje potrdila.

(4) Kvalifikacija veterinarja se prizna državljanom držav članic, katerih dokazila o formalnih kvalifikacijah za veterinarja so bila izdana v Estoniji ali so se začeli usposabljati v Estoniji pred 1. majem 2004, če jim je priloženo potrdilo, da so dejansko in zakonito opravljali take dejavnosti v Estoniji vsaj pet zaporednih let v sedmih letih pred datumom izdaje potrdila.

10. člen**(dokazila, pridobljena v Jugoslaviji)**

Republika Slovenija prizna dokazila o formalnih kvalifikacijah, ki omogočajo dostop do poklicnih dejavnosti veterinarja, ki jih je izdala nekdanja Jugoslavija ali katerih usposabljanje se je začelo pred 25. junijem 1991 za Slovenijo, kadar organi Republike Slovenije potrdijo da imajo taka dokazila na njihovem ozemlju enako pravno veljavnost kot dokazila, ki jih sami izdajajo, kar zadeva dostop do poklicnih dejavnosti veterinarja. Takemu potrdilu mora biti priloženo še potrdilo, ki ga izdajo isti organi, da so take osebe dejansko in zakonito opravljale take dejavnosti na njihovem ozemlju vsaj tri zaporedna leta v petih letih pred datumom izdaje potrdila.

11. člen**(neskladnost dokazil)**

Državljanom držav članic, katerih dokazila o formalnih kvalifikacijah niso v skladu z nazivi države članice iz katerih prihajajo, Republika Slovenija prizna kot zadosten dokaz dokazila o formalnih kvalifikacijah, ki jih izdajo te države članice in jim je priloženo potrdilo o poklicni kvalifikaciji, ki ga izdajo pristojne oblasti ali organi. V takem potrdilu mora biti navedeno, da dokazilo o formalnih kvalifikacijah potrjuje uspešno opravljeno usposabljanje veterinarja, ter da ga država članica, ki ga je izdala, obravnava enako kot kvalifikacije, katerih nazivi so navedeni v Prilogi 2 tega pravilnika.

12. člen**(priznavanje dokazil iz tretjih držav)**

Dokazila o formalnih kvalifikacijah, ki jih izda tretja država, se obravnavajo kot dokazila o formalnih kvalifikacijah, če ima imetnik tri leta poklicnih izkušenj kot veterinar na ozemlju države članice, ki je priznala dokazila o formalnih kvalifikacijah v skladu z drugim odstavkom 2. člena Direktive 2005/36/ES.

13. člen**(dokumenti in potrdila)**

(1) K vlogi za priznavanje poklicne kvalifikacije veterinarja mora vlagatelj predložiti naslednje dokumente in potrdila, ki na datum predložitve ne smejo biti starejši od treh mesecev:

– dokumente in potrdila, naštetá v Prilogi 2 tega pravilnika;

– potrdilo o državljanstvu;

– kopije potrdil o strokovni usposobljenosti ali dokazil o formalnih kvalifikacijah, ki omogočajo dostop do tega poklica in potrdilo o strokovnih izkušnjah, kjer se zahteva v skladu z določbami tega pravilnika. Osebe, ki izpolnjujejo pogoje o usposobljenosti veterinarja, morajo poleg dokazil o formalnih kvalifikacijah predložiti tudi potrdilo pristojnega organa države članice izvora, da je to dokazilo o formalnih kvalifikacijah navedeno v Direktivi 2005/36/ES;

– dokazilo, da ni prepovedano opravljanje dejavnosti.

(2) Kadar pristojni organi države članice izvora ali države članice, iz katere tuji državljan prihaja, ne izdajo dokumentov iz četrte alineje prejšnjega odstavka, lahko take dokumente nadomesti izjava pod prisego – oziroma v državah, v katerih izjava pod prisego ni predvidena, slovesna izjava – ki jo da ta oseba pred pristojnim sodnim ali upravnim organom ali, če je primerno, pred notarjem ali usposobljenim strokovnim organom države članice izvora ali države članice, iz katere oseba prihaja; tak organ ali notar izda potrdilo, s katerim potrjuje verodostojnost izjave pod prisego oziroma slovesne izjave.

(3) V primeru upravičenega dvoma lahko ministrstvo, pristojno za veterinarstvo, zahteva od pristojnih organov države članice, da potrdijo verodostojnost potrdil in dokazil o formalnih kvalifikacijah, izdanih v tej državi, ter potrdijo dejstvo, da upravičenec izpolnjuje minimalne pogoje usposobljenosti, ki so predpisani v tej državi.

(4) V primeru upravičenega dvoma lahko ministrstvo, pristojno za veterinarstvo, preveri:

(a) če je program usposabljanja v organizaciji, ki je izvedla usposabljanje, formalno potrdila izobraževalna organizacija ustanovljena v državi članici, ki je izdala dokazila;

(b) če so izdana dokazila o formalnih kvalifikacijah enaka dokazilom, ki bi bila izdana, če bi se program v celoti opravil v državi članici, ki je izdala dokazila;

(c) če dokazila o formalnih kvalifikacijah podeljujejo enake poklicne pravice na ozemlju države članice, ki je izdala dokazila.

14. člen**(uporaba naziva)**

(1) Državljanji držav članic, ki jim ministrstvo, pristojno za veterinarstvo, dovoli opravljati poklic veterinarja v Republiki Sloveniji, morajo uporabljati poklicni naziv doktor veterinarske medicine (dr. vet. med).

(2) V Republiki Sloveniji imajo veterinarji pravico do uporabe strokovnih in znanstvenih naslovov, podeljenih v državi članici izvora, in po možnosti okrajšav v jeziku te države članice. Temu naslovu mora slediti ime in naslov ustanove ali komisije, ki je naslov podelila. Če bi lahko prišlo do zamenjave strokovnega in znanstvenega naslova države članice izvora z naslovom v Republiki Sloveniji, za katerega se v Republiki Sloveniji zahteva dodatno usposabljanje, ki ga oseba ni opravila, mora oseba svoj strokovni ali znanstveni naslov iz države članice izvora uporabljati v ustrezni obliki, kot ga oziroma Republika Slovenija.

15. člen**(izobraževanje in usposabljanje)**

Veterinarji, ki jim je v Republiki Sloveniji priznana poklicna kvalifikacija, se morajo stalno izobraževati in usposabljeni, enako kot veterinarji, ki so državljani Republike Slovenije.

16. člen

(občasne storitve)

(1) V Republiki Sloveniji lahko veterinar države članice v svojem imenu in za svoj račun opravlja občasne storitve, če je zakonito ustanovljen v državi članici za namene opravljanja tega poklica v tej državi članici.

(2) Občasno in priložnostno naravo opravljanja storitev oceni ministrstvo, pristojno za veterinarstvo, za vsak primer posebej, predvsem glede na trajanje, pogostnost, rednost in stalnost opravljanja storitev.

(3) Kadar veterinar, ki je državljan države članice, opravlja občasne storitve v Republiki Sloveniji, zanj veljajo predpisi Republike Slovenije enako kot za državljane Republike Slovenije glede opredelitve poklica, uporabe nazivov, odgovornosti za kazniva dejanja in prekrške pri opravljanju poklica in pravila, ki so neposredno in izrecno povezana z zaščito potrošnikov in njihovo varnostjo.

(4) Občasne storitve opravlja veterinar pod poklicnim nazivom veterinar, ki se navaja v slovenskem jeziku, s kratico dr. vet. med.

17. člen

(prvo opravljanje občasnih storitev)

(1) Ponudnik storitev mora najmanj 10 delovnih dni pred prvim opravljanjem občasnih storitev prijaviti opravljanje veterinarskih dejavnosti ministrstvu, pristojnemu za veterinarstvo, bodisi ustno na zapisnik, pisno ali v elektronski obliki, v nujnih primerih pa najpozneje v roku treh dni od začetka opravljanja storitev in navesti vrsto veterinarske dejavnosti, trajanje in kraj opravljanja veterinarskih dejavnosti.

(2) Ministrstvo, pristojno za veterinarstvo, mora o prijavi obvestiti Veterinarsko upravo Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: Veterinarska uprava RS).

(3) Če se veterinarska dejavnost v Republiki Sloveniji opravlja le kot koncesionirana dejavnost, mora veterinar, ki je državljan države članice, pod enakimi pogoji, kot veljajo za državljane Republike Slovenije, predhodno pridobiti koncesijo Veterinarske uprave RS pod enakimi pogoji, kot veljajo za državljane Republike Slovenije.

18. člen

(dokazila)

(1) Ponudnik občasnih storitev mora ministrstvu, pristojnemu za veterinarstvo, skupaj s prijavo najmanj 10 delovnih dni pred začetkom opravljanja storitev predložiti naslednja dokazila in podatke:

- potrdilo o državljanstvu;
- če je ponudnik storitev vpisan v poslovni register ali podoben javni register v svoji državi, njegovo številko registracije ali ustrezen način ugotavljanja identitete v registru;
- če je dejavnost treba odobriti v državi članici sedeža, ime in naslov pristojnega nadzornega organa;
- kakršno koli poklicno združenje ali podoben organ, v katerem je registriran ponudnik storitve;
- dokazilo o poklicni kvalifikaciji iz Priloge 2 tega pravilnika;
- dokazilo, da mu ni prepovedano izvajanje teh dejavnosti, ki ne sme biti starejše od treh mesecev;
- če izvajalec opravlja dejavnost, za katero se zaračunava DDV, identifikacijsko številko za DDV iz prvega odstavka 22. člena šeste Direktive Sveta z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (77/388/EGS) (UL L št. 145 z dne 13. 6. 1977, str. 1);
- podatke o zavarovalnem kritju ali drugih načinih osebne ali kolektivnega zavarovanja v zvezi s poklicno odgovornostjo, če obstaja;
- vrsto, čas in kraj opravljanja storitev.

(2) Na podlagi dokumentov iz prejšnjega odstavka mora Veterinarska zbornica po prejetju obvestila ministrstva, pristojnega za veterinarstvo, izvesti brezplačno začasno registracijo veterinarja.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena je v primeru nujnih enkratnih storitev, ko gre za zagotavljanje specialističnih znanj s področja veterinarskih dejavnosti, ki jih v Republiki Sloveniji ni mogoče zagotoviti, dolžan naročnik storitve najpozneje v roku enega meseca po opravljeni storitvi, ministrstvu, pristojnemu za veterinarstvo, sporočiti osebno ime veterinarja, vrsto in trajanje storitve. Ministrstvo, pristojno za veterinarstvo, o tem obvesti Veterinarsko upravo RS.

19. člen

(znanje jezika)

(1) Veterinar, ki opravlja delo s strankami (dajanje navodil, zdravljenje živali) mora znati osnovno raven slovenskega jezika oziroma madžarskega in italijanskega jezika za območje narodnih skupnosti.

(2) Znanje jezika iz prejšnjega odstavka izkazuje državljan države članice na podlagi potrjena verificirane jezikovne organizacije.

20. člen

(zahteva po dodatnem preverjanju)

(1) Ministrstvo, pristojno za veterinarstvo, v primeru, kadar se ugotovi ovira, ki bi lahko vplivala na to, da se opravljanje storitev v Republiki Sloveniji ne dovoli, zahteva dodatne preveritve pri pristojnem organu države članice sedeža ponudnika in v obdobju največ enega meseca po prejemu vloge obvesti ponudnika storitev o rezultatu takega preverjanja.

(2) Kadar se pojavi težava, ki bi lahko povzročila zamudo glede izvedbe prijave, ministrstvo, pristojno za veterinarstvo, v prvem mesecu po prejemu prijave obvesti ponudnika storitev o razlogu za zamudo in časovni okvir za odločitev, ki mora biti dokončno sprejeta v roku dveh mesecev po prejemu dopolnjene dokumentacije.

(3) Če se ministrstvo, pristojno za veterinarstvo, ne odzove v rokih, določenih v prvem in drugem odstavku tega člena, se storitev lahko kljub temu opravlja.

21. člen

(ustanovitev veterinarske organizacije)

V primeru ustanovitve veterinarske organizacije na območju Republike Slovenije mora veterinar, ki je državljan države članice, v zvezi z ustanovitvijo upoštevati določbe zakona, ki ureja gospodarske družbe, in predpisov, ki določajo pogoje, ki jih morajo izpolnjevati veterinarske organizacije.

22. člen

(dokazila, ki jih izdaja Republika Slovenija)

(1) Veterinarji, ki so pridobili kvalifikacijo v Republiki Sloveniji in želijo v drugi državi članici opravljati veterinarske dejavnosti, morajo imeti v Republiki Sloveniji končan študij veterinarstva

ter opravljen državni izpit za pridobitev licence in predložiti pri pristojnemu organu države EU dokumentacijo v skladu z zahtevami Direktive 2005/36/ES, ki jo zahteva država gostiteljica.

(2) Če so bila dokazila slovenskim državljanom podeljena v Socialistični federativni republiki Jugoslaviji pred 25. junijem 1991 ali pozneje, vendar na podlagi študija, ki se je pričel pred tem datumom, ministrstvo, pristojno za veterinarstvo, izda potrdilo o priznanju kvalifikacije, če Veterinarska zbornica potrdi, da veterinarju v Republiki Sloveniji ali v drugi državi članici EU ni bilo odvzeto dovoljenje za opravljanje veterinarske dejavnosti (v nadaljnjem besedilu: zakonito opravljenje veterinarske dejavnosti) najmanj tri leta zapored v zadnjih petih letih pred izdajo tega potrdila.

(3) Če država članica zahteva predložitev dokazila pristojnega organa o skladnosti študijskega programa v skladu z Direktivo Sveta št. 78/1027/EGS z dne 18. decembra 1978 o usklajevanju določb zakonov in drugih predpisov o dejavnosti veterinarjev (UL L št. 362/78 z dne 23. 12. 1978, str. 7), je za izdajo takšnega potrdila pristojno ministrstvo, pristojno za veterinarstvo, ki izda potrdilo na podlagi dokazila o opravljenem študiju v okviru Veterinarske fakultete.

(4) Če država članica zahteva predložitev dokazila o dejanskem in zakonitem opravljanju veterinarskih dejavnosti v Republiki Sloveniji, je za izdajo takšnega potrdila pristojno ministrstvo, pristojno za veterinarstvo, ki izda potrdilo na podlagi dokazila o zakonitem opravljanju veterinarskih dejavnosti Veterinarske zbornice.

(5) Če država članica zahteva predložitev dokazil glede ugleda, dobrega imena, o telesnem ali duševnem zdravju, ki se v Republiki Sloveniji ne zahtevajo, se kot dokazilo o tem šteje izpisek iz kazenske evidence, po predpisu, ki ureja kazensko evidenco, ki ga na zahtevo stranke v skladu s predpisom, ki ureja varstvo osebnih podatkov, izda ministrstvo, pristojno za pravosodje, in potrdilo, da je veterinarju podeljena licenca oziroma da ni ovir za podelitev licence, ki ga izda Veterinarska zbornica. Navedena dokazila ne smejo biti starejša od treh mesecev.

(6) Če država članica zahteva prisego ali slovesno izjavo, ki se sicer v Republiki Sloveniji ne zahteva, Veterinarska uprava RS zagotovi izvedbo prisega ali slovesne izjave.

(7) Če prejmeta ministrstvo, pristojno za veterinarstvo, ali Veterinarska zbornica od države članice podatke o sumu oziroma storjenih nepravilnostih, preverita točnost posredovanih podatkov in izvedeta ustrezne ukrepe v okviru svojih pristojnosti. Veterinarska zbornica posreduje zahtevane podatke državi članici preko ministrstva, pristojnega za veterinarstvo. Republika Slovenija mora zahtevane podatke posredovati državi članici v roku treh mesecev od prejema zahteve. S posredovanimi podatki v razmerju do oseb, ki niso državni organi, je treba ravnati tako, da se zagotovi zaupnost podatkov v skladu z določbami zakona, ki ureja varstvo osebnih podatkov.

23. člen

(prenehanje veljavnosti)

Z uveljavitvijo tega pravilnika preneha veljati Pravilnik o pogojih za izdajo mnenja v postopku priznavanja kvalifikacije veterinarjev (Uradni list RS, št. 41/04 in 7/07).

24. člen

(dokončanje postopkov)

Postopki, začeti v skladu s pravilnikom iz prejšnjega člena, se dokončajo v skladu s tem pravilnikom.

25. člen

(uveljavitev)

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-48/2008

Ljubljana, dne 30. junija 2008

EVA 2008-2311-0121

Iztok Jarc l.r.
Minister
za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

[Priloga 1: Študijski program za veterinarje](#)

[Priloga 2: Dokazila o formalnih kvalifikacijah za veterinarje](#)